

En Cigronet

Vet aquí que hi havia una vegada una parella que volia tenir un fill, encara que fos petit com l'ungla d'un dit, encara que fos petit com un cigró!!! Sempre ho repetien i ho pensaven.

Un dia, la dona va posar en remull un grapat de cigrons. Al cap d'una estona, els va posar al foc en una olla i de sobte, va veure que els cigrons cobraven vida. Primer s'espantà i després es va emocionar perquè va veure que els cigrons s'anaven tornant nens i nenes!!!

Mentre cuinava li va caure l'olla a terra i es va sentir un gran soroll. Van caure tots els cigrons i es van aixafar amb l'olla i...

Però un cigronet va poder saltar de l'olla sense fer-se mal.

- Mare, mare! - cridava en Cigronet - Jo m'he salvat, no ploris! Mare, pare, estic aquí, sóc en Cigronet!

En Cigronet va apropar-se a la mare per a consolar-la i ella se'l va posar a la seva falda. Aleshores el nen li va preguntar:

- Mare, puc anar a treballar?

- Sí, fill em vas molt bé per treballar.

La mare li va dir que guardés el cirerer i li va donar pa amb formatge per enfilar-s'hi i així poder vigilar les cireres.

En Cigronet estava amagat a sota la llesca de pa i de cop i volta va sentir com tremolava trrrr..... la terra i va veure arribar el gegant Tantarantana ,que era un gegant més alt que una muntanya, i que volia menjar-se totes les cireres del cirerer.

- Ai! quines cireres més reboniques! Mmm, me les menjaré totes - va dir el gegant Tantarantana.

En Cigronet va dir:

- Epr, pobre de tu si en toques cap!

El gegant Tantarantana va mirar al seu voltant, i com que no va veure res va tornar a dir:

- Què? Què he sentit?

Llavors el gegant Tantarantana va sentir una veueta que deia:

- Sóc en Cigronet!

- Ah! I on ets si es pot saber? - va dir el gegant.

De cop, va veure una llesca de pa que es bellugava sobre una branca del cirerer.

- Ah, ah, ah! Ets tu, t'he atrapat! - va dir.

El va agafar, el va posar dins un sac, se'l va carregar a l'esquena i se'n va anar cap a casa.

Com que era tan eixerit, en Cigronet va fer un forat al sac i es va escapar per la teulada enfilant-se per una canonada. El gegant es va anar enfadant en veure un forat al sac. Es va posar vermell com un tomàquet i li van començar a saltar llàgrimes i gotes de suor. Aleshores, va dir:

- Quan et trobi, t'aixafaré com un bolet!!!

Primer va començar a buscar pel seu voltant i no el trobava. Després, va mirar a dalt d'un arbre, i tampoc hi era. Després, va mirar a la teulada i hi va veure en Cigronet. Amb veu tranquil·la i dolça va dir:

- Cigronet, bon Cigronet, com t'ho has fet per pujar aquí dalet?

- He fet una muntanya ben alta d'olles fins que he arribat a la teulada.

El gegant Tantarantana va anar al mercat, va comprar un munt d'olles i va tornar. Va fer una pila ben empilada d'olles, però quan estava a mig pujar: patapam! Va caure i es va trencar el nas.

Després, va tornar a dir:

- Cigronet, bon Cigronet, com t'ho has fet per pujar aquí dalet?

- Doncs, he fet una pila de pots ben alta i així hi he pujat.

El gegant va anar a comprar tots els pots que va trobar i va començar a fer una pila molt alta. Quan ja estava gairebé a dalt de tot, la pila va començar a trontollar i va caure. Es va trencar el braç.

El gegant Tantarantana li va dir a en Cigronet:

- Oh, bon Cigronet, bon Cigronet, com hi has pujat aquí dalet?

- He fet una pila molt alta de cassoles ben empilada, ben empilada, i m'hi he enfilat.

Aleshores va anar a comprar totes les cassoles que va trobar i en va fer una pila per enfilars'hi. Mentre pujava, les cassoles van tremolar, i quan estava a punt d'agafar en Cigronet, va caure. Allà es va quedar aixafat com una coca.

En Cigronet se'n va anar tan tranquil, com si no hagués passat res, i va tornar cap a casa seva amb la seva mare.

I vet aquí un gat, i vet aquí un gos que aquest conte ja s'ha fos.

Un conte de primavera - La papallona

del blog d'Estrella Villar

Vet aquí que una vegada hi havia una papallona molt bonica i rebonica, tota plena de colors, que vivia en un prat de flors.

Un dia la papallona estava dormint.

Va sentir uns sorolls que la van despertar i va dir:

- Aaaaahhh! Oh quin soroll! Quin soroll més fort! Què està passant?

I, volant i volant, cap als ocells se'n va anar:

- Bon dia, ocells!
- Bon dia, papallona!
- Per què esteu tan esverats?
- Que no ho saps? És la primavera que ja ha arribat!
- La primavera? I això, què és?
- És el cel més blau.
- El cel més blau? No ho entenc!
- Ves i pregunta-ho a les formigues i elles t'ho explicaran.

I, volant i volant, cap a les formigues se'n va anar:

- Bon dia, formigues!
- Bon dia, papallona!

- Per què esteu tan esverades?
- Que no ho saps? És la primavera que ja ha arribat!
- La primavera? I això, què és?
- És sortir fora de casa.
- Sortir fora de casa? No ho entenc!
- Ves i pregunta-ho a la marieta i ella t'ho explicarà.

I, volant i volant, cap a la marieta se'n va anar:

- Bon dia, marieta!
- Bon dia, papallona!
- Per què estàs tan esverada?
- Que no ho saps? És la primavera que ja ha arribat!
- La primavera? I això, què és?
- És estar tots més contents.
- Estar tots més contents? No ho entenc!
- Ves i pregunta-ho al cargol i ell t'ho explicarà.

I, volant i volant, cap al cargol se'n va anar:

- Bon dia, cargol!
- Bon dia, papallona!
- Per què estàs tan esverat?
- Que no ho saps? És la primavera que ja ha arribat!
- La primavera? I això, què és?
- És anar a passeig.
- Anar a passeig? No ho entenc!
- Ves i pregunta-ho als cucs i ells t'ho explicaran.

I, volant i volant, cap als cucs se'n va anar:

- Bon dia, cucs!
- Bon dia, papallona!
- Per què esteu tan esverats?
- Que no ho saps? És la primavera que ja ha arribat!
- La primavera? I això, què és?
- És el terra més calent.
- El terra més calent? No ho entenc!
- Ves i pregunta-ho a les flors i elles t'ho explicaran.

I, volant i volant, cap a les flors se'n va anar:

- Bon dia, flors!
- Bon dia, papallona!
- Per què esteu tan esverades?
- Que no ho saps? És la primavera que ja ha arribat!
- La primavera? I això, què és?
- És el sol que escalfa més.
- El sol que escalfa més? No ho entenc!
- Ves i pregunta-ho a l'abella i ella t'ho explicarà.

I, volant i volant, cap a l'abella se'n va anar:

- Bon dia, abella!
- Bon dia, papallona!
- Per què estàs tan esverada?
- Que no ho saps? És la primavera que ja ha arribat!
- La primavera? I això, què és?
- És un prat tot ple de flors.
- Un prat tot ple de flors? No ho entenc!
- Ves i pregunta-ho al sol i ell t'ho explicarà.

I, volant i volant, cap al sol se'n va anar:

- Bon dia, sol!

- Bon dia, papallona!

- Per què estan tots tan esverats?

- Que no ho saps? És la primavera que ja ha arribat!

- La primavera? I això, què és?

- És ... el cel més blau.

És sortir fora de casa.

És estar tots més contents.

És anar de passeig.

És el terra més calent.

És un prat tot ple de flors.

És que jo, el sol, escalfo més.

I és la papallona volant de flor en flor.

Ho entens, papallona?

- Sí, ara ja ho entenc!

I, volant i volant, tota contenta va cridant:

- Visca, visca, és primavera, és primavera!